Hz. Salih (A.S) Ve Semud Kavminin Akıbeti
Gönderen Kadir Hatipoglu - Ocak 22 2021 20:38:28

Hz. Salih (A.S) Ve Semud Kavminin Akıbeti

بِسْمِ اللهِ
الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ
وَلَقَدْ
اَرْسَلْنَا
اِلَى
ثَمُودَ
اَخَاهُمْ
صَالِحًا
اَنِ
اعْبُدُوا
اللهَ
فَاِذَا هُمْ
فَرِيقَانِ
يَخْتَصِمُونَ "Andolsun biz, 'Allah'a kulluk edin' diye (uyarması için) Semûd kavmine, kardeşleri Salih'i peygamber olarak göndermiştik. Bir de ne görsün, onlar birbiriyle çekişen iki grup olmuşlar." (Neml, 27/45) Hz. Salih, Şam ile Hicaz arasında bir yurt olan Hicr ashabına gönderilmiştir. Burada yaşayan milletin adı Semud diğer adı ise “Ashabu’l-Hicr” (Hicr Halkı) idi. Semûd milleti, kayaları oymuş, tepelere saraylar kurmuştu. Ovalara inmiş, köşkler dizmişti. Taş oymacılığının en şaheser örneklerini sunmuştu. Ayrıca bol servetlere, parlak ve göz alıcı bahçelere ve akarsulara da sahiptiler. Ancak tevhid inancını unutup Allah’a ortak koşmuşlar, kendi elleriyle yaptıkları putlara tapar hâle gelmişlerdi.
وَاذْكُرُوا
اِذْ
جَعَلَكُمْ
خُلَفَاءَ
مِنْ بَعْدِ
عَادٍ
وَبَوَّاَكُمْ فِى
اْلاَرْضِ
تَتَّخِذُونَ مِنْ
سُهُولِهَا
قُصُورًا
وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ

بُيُوتًا
فَاذْكُرُوا
آلاَءَ اللهِ
وَلاَ
تَعْثَوْا
فِى
اْلاَرْضِ
مُفْسِدِينَ
“Hatırlayın ki Allah Âd kavminden sonra, sizi onların yerine getirdi ve sizi yeryüzünde yerleştirdi. Yerin ovalarında köşkler kuruyor, dağları oyup evler yapıyorsunuz. Artık Allah’ın nimetlerini anın da yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık çıkarmayın.” (Arâf, 7/74)
اَتُتْرَكُونَ فِى مَا
هَهُنَا
اَمِنِينَ -
فِى جَنَّاتٍ
وَعُيُونٍ -
وَزُرُوعٍ
وَنَخْلٍ
طَلْعُهَا
هَضِيمٌ “Siz buradaki bahçelerde, pınar başlarında, ekinlerde, meyveleri olgunlaşmış hurmalıklarda güven içinde bırakılacak mısınız?”(Şuara, 26/146,147,148.)
وَتَنْحِتُونَ مِنَ
الْجِبَالِ
بُيُوتًا
فَارِهِينَ
 “Bir de dağlardan ustalıkla evler yontuyorsunuz.” (Şuara, 26/149).
فَاتَّقُوا
اللهَ
وَاَطِيعُونِ “Artık Allah’a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin.” (Şuara, 26/150). وَلاَ
تُطِيعُوا
اَمْرَ
الْمُسْرِفِينَ -
اَلَّذِينَ
يُفْسِدُونَ
فِى
اْلاَرْضِ
وَلاَ
يُصْلِحُونَ
“Yeryüzünde ıslaha çalışmayıp fesat çıkaran haddi aşmışların emrine itaat etmeyin.” (Şuara, 26/151,152). Salih (a.s) onlara Allah’ın nimetlerini hatırlatarak kurtuluş ve saadet yolunu gösterdi. Putlara tapmayı engellemeye çalıştı.

اِنِّى
لَكُمْ
رَسُولٌ
اَمِينٌ “Ben size gönderilmiş güvenilir bir peygamberim.”
فَاتَّقُوا
اللهَ
وَاَطِيعُونِ “Öyle ise Allah’a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin!”
وَمَا
اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ
مِنْ اَجْرٍ
اِنْ
اَجْرِىَ
اِلاَّ عَلَى
رَبِّ
الْعَالَمِينَ “Buna karşılık sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretim ancak âlemlerin Rabbi olan Allah’a aittir.” (Şuara, 26/143-145)
قَالَ
يَاقَوْمِ
اعْبُدُوا
اللهَ مَا
لَكُمْ مِنْ
اِلَهٍ
غَيْرُهُ
هُوَ
اَنْشَاَكُمْ مِنَ
اْلاَرْضِ
وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا
فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ
تُوبُوا
اِلَيْهِ
اِنَّ رَبِّى
قَرِيبٌ
مُجِيبٌ “….Ey kavmim! Allah’a kulluk edin. Sizin Ondan başka hiçbir ilâhınız yok. O, sizi yeryüzünden (topraktan) yarattı ve sizi oranın imarında görevli (ve buna donanımlı) kıldı. Öyle ise Ondan bağışlanma dileyin; sonra da Ona tövbe edin. Şüphesiz Rabbim yakındır ve dualara cevap verendir.” (Hûd, 11/61) diyordu. Ancak insanların çoğu Hz. Salih’in kendilerine verdiği tüm öğütlere yüz çevirerek onu yalanladılar, onu sihirbaz olmakla itham ettiler. Babalarının dinini terk etmek istemediklerini belirterek, kıyamet ve hesap günü olacağı düşüncesini de reddederek onunla alay etmeye, yurtlarından kovmaya çalıştılar

قَالُوا
يَاصَالِحُ
قَدْ كُنْتَ
فِينَا
مَرْجُوًّا
قَبْلَ هَذَا
اَتَنْهَيناَ اَنْ
نَعْبُدَ مَا
يَعْبُدُ
اَبَاؤُنَا
وَاِنَّنَا
لَفِى شَكٍّ
مِمَّا
تَدْعُونَا
اِلَيْهِ
مُرِيبٍ “Onlar şöyle dediler: “Ey Salih! Bundan önce sen, aramızda ümit beslenen bir kimseydin. Şimdi babalarımızın taptıklarına tapmamızı bize yasaklıyor musun? Şüphesiz, biz senin bizi çağırdığın şeyden derin bir şüphe içindeyiz.” (Hûd, 11/62)
قَالُوا
اِنَّمَا
اَنْتَ مِنَ
الْمُسَحَّرِينَ “Dediler ki: “Sen ancak büyülenmişlerdensin.” (Şuara, 26/153) مَا
اَنْتَ
اِلاَّ
بَشَرٌ
مِثْلُنَا
فَأْتِ
بِاَيَةٍ
اِنْ كُنْتَ
مِنَ
الصَّادِقِينَ “Sen de ancak bizim gibi bir beşersin. Eğer doğru söyleyenlerden isen haydi bize bir mucize getir.” (Şuara, 26/154)
فَقَالُوآ
اَبَشَرًا
مِنَّا
وَاحِدًا
نَتَّبِعُهُ
اِنَّآ اِذًا
لَفِى
ضَلاَلٍ
وَسُعُرٍ “Şöyle demişlerdi: “İçimizden bir insana mı uyacağız? (Asıl) o takdirde biz apaçık bir sapıklık ve delilik içine düşmüş oluruz.” (Kamer, 54/24).

ءَ اُلْقِىَ
الذِّكْرُ
عَلَيْهِ
مِنْ
بَيْنِنَا
بَلْ هُوَ
كَذَّابٌ
اَشِرٌ
            “Bizim aramızdan vahiy ona mı verildi? Hayır o, yalancının, şımarığın biridir.”(Kamer, 54/25). Bunun üzerine Hz. Salih şöyle dedi:
فَتَوَلَّى
عَنْهُمْ
وَقَالَ
يَاقَوْمِ
لَقَدْ
اَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ
رَبِّى
وَنَصَحْتُ
لَكُمْ
وَلَكِنْ لاَ
تُحِبُّونَ
النَّاصِحِينَ “Artık, Salih onlardan yüz çevirdi ve “Andolsun, ben size Rabbimin vahyettiklerini tebliğ ettim ve size nasihatta bulundum. Fakat siz nasihat edenleri sevmiyorsunuz” dedi.” (Arâf, 7/79) Hz. Salih kavmini hak yola yöneltebilmek için ciddi bir mücadele verdi. Ancak Hz. Salih’in uyarılarına aldırış etmeyen Semûd milleti sapıklıklar içinde yüzmeye devam etti. Üstelik bir de, Hz. Salih (a.s)’ten, kendisinin doğruluğuna tanıklık edecek bir mucize getirmesini istediler. O da, onlara “deve mucizesini” getirdi. Mucize olarak getirilen devede, Hz. Salih (a.s)’in doğruluğunu gösteren birçok büyük alametler vardı. Çünkü deve, sert bir kayanın içinden çıkmıştı. Kayanın nasıl yarıldığını ve içinden hamile bir devenin çıktığını gözleriyle görmüşlerdi. İstedikleri mucize gelmişti. Şaştılar. Salih’i aciz bırakmak istemişlerdi, kendileri aciz kaldılar. Ancak bu mucize inanmalarına yetmedi. Salih (a.s), milletinden devenin serbestçe otlamasının teminini ve kendi sularından ona su vermelerini de istedi. Aksi halde Allah’ın azabının kendilerine geleceğini söyledi.
وَيَاقَوْمِ
هَذِهِ
نَاقَةُ
اللهِ لَكُمْ
اَيَةً
فَذَرُوهَا
تَأْكُلْ فِى
اَرْضِ اللهِ
وَلاَ
تَمَسُّوهَا

بِسُوءٍ
فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ
قَرِيبٌ “Ey kavmim! İşte size mucize olarak Allah’ın dişi bir devesi. Bırakın onu, Allah’ın arzında yayılıp otlasın. Ona kötülük dokundurmayın, yoksa sizi yakın bir azap yakalar.” (Hûd, 11/64) قَالَ
هَذِهِ
نَاقَةٌ
لَهَا شِرْبٌ
وَلَكُمْ
شِرْبُ
يَوْمٍ
مَعْلُومٍ “Salih, şöyle dedi: “İşte bir dişi deve! Onun (belli bir gün) su içme hakkı var, sizin de belli bir gün su içme hakkınız vardır.” (Şuara, 26/155)
وَلاَ
تَمَسُّوهَا
بِسُوءٍ
فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ
يَوْمٍ
عَظِيمٍ “Sakın ona bir kötülük dokundurmayın. Yoksa büyük bir günün azabı sizi yakalar.” (Şuara, 26/156)
كَذَّبَتْ
ثَمُودُ
بِطَغْوَيهَا “Semûd kavmi, azgınlığı sebebiyle yalanladı”. (Şems, 91/11)
اِذِ
انْبَعَثَ
اَشْقَيهَا “Hani onların en bedbaht olanı (fesat çıkarmak için) ileri atılmıştı.” (Şems, 91/12)
فَقَالَ
لَهُمْ
رَسُولُ
اللهِ
نَاقَةَ
اللهِ
وَسُقْيَيهَا “Allah’ın Resûlü de onlara şöyle demişti: “Allah’ın devesini ve onun su içme hakkını koruyun.” (Şems, 91/13)
فَكَذَّبُوهُ
فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ
عَلَيْهِمْ
رَبُّهُمْ

بِذَنْبِهِمْ فَسَوَّيهَا
“Fakat onlar, onu yalanladılar ve deveyi boğazladılar. Bunun üzerine Rableri, suçlarından dolayı onları helâk etti ve kendilerini yerle bir etti.” (Şems, 91/14)
وَلاَ
يَخَافُ
عُقْبَيهاَ
“Allah, bunun sonucundan çekinmez de! “ (Şems, 91/15). Bütün bunlara rağmen nasihat kabul etmeyen, isyan ile taşkınlığın gözlerini kör ettiği, Allah’ın davetini kabul etmekten kaçıp kulaklarını sağır kıldığı zorbalar, deveyi öldürmekten başka bir şey düşünmüyorlar ve çabucak onu boğazlamak istiyorlardı. Nitekim bu durum Kur’an-ı Kerim’de şöyle anlatılmaktadır:
فَعَقَرُوا
النَّاقَةَ
وَعَتَوْا
عَنْ اَمْرِ
رَبِّهِمْ
وَقَالُوا
يَاصَالِحُ
ائْتِنَا
بِماَ
تَعِدُنَا
اِنْ كُنْتَ
مِنَ
الْمُرْسَلِينَ “Nihayet deveyi kestiler, Rablerinin emrine karşı geldiler ve ‘Ey Salih! Sen eğer (dediğin gibi) peygamberlerden isen, haydi bizi tehdit ettiğin azabı getir’ dediler.” (Arâf, 7/77)
فَاَخَذَتْهُمُ
الرَّجْفَةُ
فَاَصْبَحُوا فِى
دَارِهِمْ
جَاثِمِينَ
“Derken, onları o kuvvetli sarsıntı yakaladı da yurtlarında yüzüstü hareketsiz çöke kaldılar. ” (Arâf, 7/78)
وَاَخَذَ
الَّذِينَ
ظَلَمُوا
الصَّيْحَةُ
فَاَصْبَحُوا فِى
دِيَارِهِمْ
جَاثِمِينَ
“Zulmedenleri o korkunç uğultulu ses yakaladı da yurtlarında diz üstü çöke kaldılar.” (Hûd, 11/67)

كَاَنْ لَمْ
يَغْنَوْا
فِيهَا اَلاَ
اِنَّ
ثَمُودَ
كَفَرُوا
رَبَّهُمْ
اَلاَ
بُعْدًا
لِثَمُودَ Sanki orada hiç yaşamamışlardı. Biliniz ki Semûd kavmi Rablerini inkâr etti. (Yine) biliniz ki Semûd kavmi Allah’ın rahmetinden uzaklaştı.” (Hûd, 11/68) Evet, Semûd milletini bir çığlık alıp götürdü. Fakat Salih’e inananlar kurtulmuştu. فَلَمَّا
جَاءَ
اَمْرُنَا
نَجَّيْنَا
صَالِحًا
وَالَّذِينَ
اَمَنُوا
مَعَهُ
بِرَحْمَةٍ
مِنَّا
وَمِنْ
خِزْىِ
يَوْمِئِذٍ
اِنَّ
رَبَّكَ هُوَ
الْقَوِىُّ
الْعَزِيزُ
“(Helak) emrimiz geldiğinde Salih’i ve beraberindeki iman etmiş olanları tarafımızdan bir rahmetle helâkten ve o günün rezilliğinden kurtardık. Şüphesiz Rabbin mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.” (Hûd, 11/66).
فَاَرْسَلْن&#16
14;ا عَلَيْهِمْ
رِيحًا
صَرْصَرًا
فِى اَيَّامٍ
نَحِسَاتٍ
لِنُذِيقَهُ&#16
05;ْ عَذَابَ
الْخِزْىِ
فِى
الْحَيَوةِ
الدُّنْيَا
وَلَعَذَابُ
اْلاَخِرَةِ

اَخْزَى
وَهُمْ لاَ
يُنْصَرُونَ
“Biz de onlara dünya hayatında zillet azabını tattırmak için o mutsuz kara günlerde üzerlerine dondurucu bir rüzgâr gönderdik. Ahiret azâbı elbette daha rezil edicidir. Onlara yardım da edilmez.” (Fussılet, 41/16)
وَاَمَّا
ثَمُودُ
فَهَدَيْنَاهُمْ
فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَى
عَلَى
الْهُدَى
فَاَخَذَتْهُمْ صَاعِقَةُ
الْعَذَابِ
الْهُونِ
بِمَا
كَانُوا
يَكْسِبُونَ
“Semûd kavmine gelince, biz onlara doğru yolu göstermiştik. Ama onlar körlüğü hidayete tercih etmişler ve yaptıklarına karşılık, alçaltıcı azap yıldırımı onları çarpmıştı.” (Fussılet, 41/17) Semûd milletinden geriye kalan ise harabe bir şehir, çökmüş evler, alınacak ders ve ibretler... Selam Salih (a.s)’a ve ona tabi olanlara olsun.   Dr. Ömer MENEKŞE

islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler